

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

נו.

עין משפט
נר מצוה

בא ב מיי פ"ח מהל
מרועות ה' ו'
כב ג מיי שם הל' ט'
ל ד ד מיי שם הל' י'

תוספות ישנים

לה שלא נדרכה. ואין להקשות ומי גרע מקינה לה פתח דודאי גרע דגלי דעתיא עשיתי ומיהא אלא בשלל דכרסי ומימי פריך משכני אשה כתיב וא"כ קמי גמור הוא: לדברים האמורים בפרשה. ואע"ג דבפרשה משמע דהיא כלשהו לכל דבר דלמרינן מין שלקה נעשית כלשהו לכל דבר מ"מ לא שמעין כל דבר מ"מ לא שמעין ואונס לא דבר שגוג ואונס (הא) [רק מירר] צביח צביח גמורה אכל ביה שגוג ואונס לא דבר שגוג לכל דבר אלא לדברים האמורים בפרשה: הכל מן הנשואין דברי הכל אכלה ע"י ביה שגוג וכל צביח לא דלמרינן ולא הימנה עד שבעל: לא יבוי מעט לא. וה"ה דהוה מ"י למימר דליכא צביחה לירשה וליתמא לה לשמואל כיון דלא איתנה מעט לא יבוי לה ולא מיטמא כמו בעל גופה בשאמו ארוסה: ואי בירושלמי לא משמע ק"ו ח"ל לירשה קנה ולא יחיל בן ביאה וצביח מאי קנה שמואל אמר לא קנה לכל אלא לדברים האמורים בפרשה לירש צביח המת ולהמיר צביח לשוק ור' יוחנן אומר קנה לכל א"ר יתכן ב"ר אלעזר פליגינן במעשהו דהא אכל את גמור הביאה כ"ע מתוך וא"כ משמע דבר שמואל דבכא קיימי אהערה ויתא שפסוק ההלכות פלוגייהו דבר שמואל אחר מתני אחר המערה ואחד הגומר קנה דעלה קיימי כן פירש רבינו מנחם א"ר המוספות לא פירש קן. ופירשו דקיימי צביח שגוג וצביח לדברים דקאמרינן פסוקן כי רבי רחמנא ציאת שגוג כמזיד ובי משמע דבציאת שגוג א"ר פליגי אכל בהערה לא פליגי צביח היא לכל דבר וקניא נמי בעלמא וצ"ל שקבע כאן מחלוקתן עד שבעל: אלא משום דמסיים קנה דקאי נמי צביח שגוג קן נראה לר"י וצירולמי איכא פלוגייהו ואיכא דמוקי פלוגייהו בהערה: **בן הנשואין ב"ע לא פליגי דאבדה.** ע"י צביח וה"ה דהוה מ"י למינקט לענין לירשה ולהטמא לה ולהפך נדריה אלא נקט אכילת תרומה לרבותא וכ"ש לשאר דברים דזימנין שהיא כשמהו לכל דבר ולא אכלה בתרומה כדאמר בכתובות צ"י נערה (דף מח: וסג) מסורה לכל כולל לתרומה גבי מסר האב לשלוחי הבעל. ונ"י היטב מוס' סוטה כד: ד"ה דהאמר רבן: **בת ונפלה לפני יבם חרש אוכלת.** ור"ם ואמאי אוכלת וניתוח לסימפון שהרי לא צדקה שלא הספיק לכונסה עד שנתחרש וא"כ אינה זקוקה לו ולקמן נמי דקאמר דגרינן נישואין דחרש אטו קידושין תפוק ליה משום סימפון ולר"י נתן נמי אמאי אוכלת ואורי"י דלא חיישינן לסימפון אלא כשיכול הדבר להתגלות שיש סימפון ויהיו קידושי טעות אכל הכא דנתחרש לא חיישינן שמה יתפקח וימנע סימפון:

כ"ב ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ג ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ד ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ה ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ו ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ז ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ח ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

כ"ט ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"א ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ב ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ג ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ד ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ה ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ו ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ז ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ח ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ל"ט ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"א ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ב ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ג ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ד ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ה ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ו ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ז ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ח ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

מ"ט ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"א ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ב ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ג ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ד ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ה ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ו ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ז ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ח ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

נ"ט ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ס"א ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ס"ב ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ס"ג ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ס"ד ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

ס"ה ביאה שהבעל מאביר בה. א"י דכל צביח שבעל מאביר בה ע"י חופה שאחיה קאמר: **ממזורת ונתניה לישראל פסלה.** לשון פסלה נקט משום אחריתי דמנורת ונתניה הם פסולות ועומדות: **מאי**

(א) לקמן נ"ח: טוטה כ"ד;
(ב) לעיל נ"ה, (ג) ודברים
(ד) לעיל נ"ד,
(ה) כ"ג: אין זה, (ו) ס"א
שמה משקה ומאכל ולא
מזין רש"ל (ז) ש"ך למתני
לעיל נ"ג.

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה כל וכו' או
ביאה: כ"ד ב"ק דקדושין
דף י' ע"א ק"ה מעשה ליה
צביח א"י נישואין עושה א'
אירוסין עושה וע"ש:

תוס' חד מקומאי
רב אמר קנה לכל ושמואל
אמר לא קנה אלא
לדברים האמורים בפרשה
אבל להאכילה בתרומה
לא קנה באונס ובשגוג.
והלכתא כרב ודוקא
באונס ובשגוג וה"ל
כביאה אבל בלא ביאה
לא אכלה מן הנשואין
א"כ שכתב אכלה בחיי
בעלה. ושמעין מהא דרב
דתן ב"י א"כ ע"פ וכו'
אלמנה לכ"ג היבם אינו
מאכיל בתרומה א"כ ע"פ
שכתב אכלה בחיי בעלה
ולאפוקי (מהמ"פ תרין)
(מהמפרשים) שפרשה
כשלא אכלה בחיי בעלה
אבל אם אכלה בחיי
הבעל אוכלת שומרת
יבם בתרומה. ת"ר בת
ישראל פקחת שנתארסה
לכהן פקח ולא הספיק
לכונסה עד שנתחרש
אינה אוכלת מת ונפלה
לפני יבם חרש אינה
אוכלת כנסה הבעל וא"כ
נתחרש אוכלת מת ונפלה

מוסף רש"י

קנה לכל. קנה דקמי
מתני קנה לכל, אם
כהן הוא מאכילה בתרומה
וירשה ומיטמא לה ומשקה
ופטרה בנט צלח חלילה
(סוטה כ"ד). לא קנה
אלא לדברים האמורים
בפרשה. כפרת יבמה,
לקוח על שם אחיו בעלמא
ולפטרה בנט, דהא קמי
לה יבם צביחה כל דהו
מיבמה יבא עליה נפקא
לן, דלא כתיב יבמה יקנה
לו לאשה, אלא יבא עליה
ולקחה לו לאשה, ואשמעין
דביאתו עליה הן הן
אכל למידי אחיהו לאו
למידי דתמא דהן פקחא
רכינה קמי נישואין ללן,
אכל למידי אחיהו לאו
מישואין יניהו, ומה אמר
בפרשה פטור חלילה לאו
יעוס ויקוח על שם אחי,
שירש את נכסי אחיו ואין
אחיו מולקין עמו (סוטה).

קנה ר' נתן נשואי חרש. דקדשה כשהוא פקח מאכילין בתרומה ומינה הכא נמי כיון דמית ליה פקע קדושתיה מינה אלא אמר רב יוסף קסבר ר' נתן נשואי חרש מאכילין בתרומה ולא גזרינן נשואי חרש אטו קדושי חרש דלאו בר קנין הוא ורצנן דאסרי גורי נשואי חרש דהוין דן דעת שבעת קידושין אטו היכא דקדשה כשהוא חרש דקיניו לאו קנין: נולד לה בן למה לוי. צלח בן נמי אכלה לרבי נתן: משום רבנן. לאשמעין היכא דנולד לה בן מודו: והדר פליג עלייהו. ואוכלת דקאמר רבי נתן אכלה מילתא קאי דין אסיפא דמת הבן דין ארישא קודם שנולד לה בן דקאמרי רבנן אינה אוכלת: אי הכי. דרבי נתן ארישא נמי פליג ומנטר הוא דנטר לרבנן עד סיומא: ליתני מה הבן אינה אוכלת רבי נתן אומר אוכלת. דמיהו כולה מילתא דרבנן כחדא והדר ליפלוג רבי נתן אכלה אכל השתא ליכא למימר דנטר להו אסיומא וצמת להו לחודא פליג: ואנהרינהו